

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 546/2024
15.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Миролјуба Томића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Стефана Миљанића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 139/20 од 23.11.2023. године и Квм 7/24 од 22.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Стефана Миљанића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Км 139/20 од 23.11.2023. године и Квм 7/24 од 22.01.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Км 139/20 од 23.11.2023. године, у ставу првом, досуђени су малолетном сада пунолетном АА трошкови кривичног поступка на име одбране од стране браниоца по пуномоћју, у поступку Км 139/20, у укупном износу од 522.000,00 динара, у ставу другом одбијен је захтев малолетног сада пунолетног АА за накнаду трошкова кривичног поступка у делу преко досуђеног износа од 522.000,00 динара па до укупног постављеног износа од 1.039.500,00 динара, а у ставу трећем наложено је рачуноводству Вишег суда у Новом Саду да, на име награде и нужних трошкова браниоца по пуномоћју, исплати износ од 522.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности решења на текући рачун браниоца адвоката Стефана Миљанића.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм 7/24 од 22.01.2024. године, сходно члану 467. став 4. ЗКП, у ставу првом одбијена је као неоснована жалба браниоца по пуномоћју малолетног сада пунолетног АА, адвоката Стефана Миљанића од 06.12.2023. године изјављена против решења о трошковима Вишег суда у Новом Саду Км 139/20 од 23.11.2023. године, а на основу члана 262. став 2. ЗКП у вези са чланом 79. ЗМ и чланом 261. став 2. тачка 7) ЗКП, у ставу другом досуђени су малолетном сада

пунолетном АА трошкови поступка на име награде за састав жалбе од 06.12.2023. године коју је изјавио његов бранилац, адвокат Стефан Миљанић у предмету тога суда Км 139/20 у укупном износу од 45.000,00 динара на терет буџетских средстава суда, у ставу трећем наложено је рачуноводству тог суда да исплати досуђени износ у року од 60 дана по правноснажности решења и то адвокату Стефану Миљанићу, а преко досуђеног износа за износ од 45.000,00 динара захтев за накнаду трошкова је одбијен као неоснован.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног сада пунолетног АА, адвокат Стефан Миљанић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане одлуке, тако што ће досудити у целости захтев за накнаду трошкова поступка као и трошкова састава овог захтева, или да укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац малолетног сада пунолетног АА наводи да је неоснован став првостепеног суда који се односи на одмеравање основице за обрачун награде за рад адвоката, јер се према Тарифном броју 1. став 2. основица за обрачун награде за рад адвоката у случају да адвокат брани једног окривљеног који је једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди (а што је у конкретној ситуацији случај), висина запрећене казне утврђује према максималној јединственој казни применом одредаба Кривичног законика у вези са одмеравањем казни за стицај кривичних дела, па како је према малолетном сада пунолетном АА вођен кривични поступак за више кривичних дела, за која би се према запрећеним казнама применом члана 60. КЗ могла изрећи максимална јединствена казна од 20 година, одмеравање основице за обрачун трошкова мора се утврдити према тој максималној јединственој казни (а не према изреченој казни односно васпитној мери).

Из списка предмета произилази да је правноснажним решењем Вишег суда у Новом Саду Км 139/20 од 31.01.2023. године према малолетном сада пунолетном АА због кривичних дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, крађе из члана 203. став 1. КЗ, фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. у вези става 2. КЗ и два кривична дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ, обустављен поступак из разлога целисходности изрицања кривичне санкције, а на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и донета је одлука да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Чланом 3. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да је да млађи малолетник лице које је у време извршења кривичног дела навршило четрнаест, а није навршило шеснаест година, док је ставом 3. истог члана прописано да је старији малолетник лице које је у време извршења кривичног дела навршило шеснаест, а није навршило осамнаест година.

Одредбом члана 26. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да ако је малолетник учинио више кривичних дела у стицају, а суд одлучи да изрекне васпитну меру, цениће јединствено сва дела и изрећи ће само једну васпитну меру, осим у случајевима предвиђеним чланом 19. став 1. овог закона.

Одредбом члана 28. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да се старијем малолетнику који је учинио кривично дело за које је законом прописана казна затвора тежа од пет година, може изрећи казна малолетничког затвора ако због високог степена кривице, природе и тежине кривичног дела не би било оправдано изрећи васпитну меру.

Одредбом члана 29. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, прописано је да малолетнички затвор не може бити краћи од шест месеци ни дужи од пет година, а изриче се на пуне године и месеце. За кривично дело за које је прописана казна затвора двадесет година или тежа казна, или у случају стицаја најмање два кривична дела за која је прописана казна затвора тежа од десет година, малолетнички затвор може се изрећи у трајању до десет година.

Из списка предмета произилази да је малетни сада пунолетни АА рођен ...2023. године, а да је кривична дела која су му била стављена на терет Предлогом за изрицање кривичне санкције Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТМ 453/19 од 07.12.2020. године извршио и то:

- дана 18.09.2019. године, кривично дело разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ (за које је запређена казна затвора од 2 до 10 година)
- дана 10.11.2019. године кривично дела крађа из члана 203. став 1. КЗ (за које је запређена новчана казна или затвор до 3 године) и кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. КЗ (за које је запређена казна затвора од 6 месеци до 5 година)
- дана 21.12.2019. године и 23.01.2020. године два кривична дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ (за које су запређене новчана казна или затвор до 3 године).

Из образложења првостепеног решења, у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости (страна 2. став 2. образложења), произилази да су малолетном сада пунолетном АА досуђени трошкови кривичног поступка за све радње које је бранилац предузео у складу са основицом од 1000 поена за казну преко 5 до 10 година затвора спрам најтежег кривичног дела због којег је вођен поступак односно кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, а не спрам основице од 2000 поена опредељене у трошковнику од 04.07.2023. године.

Из свега наведеног произилази да је малолетни сада пунолетни АА имао навршених 16 година живота и, у смислу члана 3. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица био старији малолетник, само при извршењу два кривична дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ, док је у време извршења кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. у вези члана 30. и 33. КЗ, кривичног дела крађе из члана 203. став 1. КЗ и кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица из члана 243. став 4. КЗ имао 15 година и био млађи малолетник у смислу наведеног члана закона. Имајући у виду запрећену казну за кривична дела која је малолетни сада пунолетни АА извршио као старији малолетник (новчана казна или затвор до 3 године), суд у овом поступку није ни могао изрећи казну малолетничког затвора сходно члану 28. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, већ је сходно члану 26. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, малолетнику могао изрећи само једну васпитну меру, што је у конкретном случају и учинио.

По налажењу Врховног суда, када адвокат брани малолетника, висина запрећене казне за кривична дела у стицају утврђује се применом одредби члана 26. и члана 31. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (а не према максималној јединственој казни за кривична дела у стицају применом члана 60. КЗ), а имајући у виду да се у конкретној ситуацији малолетном сада пунолетном АА није ни могла изрећи казна малолетничког затвора за сва кривична дела у стицају, већ само једна васпитна мера, сходно члану 26. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, правилан је став нижестепених судова да приликом утврђивања основице за обрачун трошкова треба узети у обзир запрећену казну за кривично дело разбојништва из члана 206. став 1. КЗ (за које је запрећена казна затвора од 2 до 10 година), јер је за то кривично дело запрећена најстрожа казна и према тој основици извршити обрачун трошкова кривичног поступка, а што је у конкретном случају и учињено.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, налазећи да је правилан став изражен у првостепеном и другостепеном решењу у погледу основа за утврђивање висине и награде и накнаде трошкова за рад адвоката, супротне наводе захтева за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА оценио као неосноване.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**